

ca. 1 mill. £ på virksomhederne, og statens tilskud androg ca. 367 000 £.

b. Lokale myndigheder har *adgang* til at tilvejebringe beskyttet beskæftigelse for andre grupper af erhvervshæmmede enten i særlige virksomheder eller i blindeværksteder, og staten kan yde støtte hertil.

Denne adgang er kun udnyttet i yderst beskedent omfang.

Ad 3. Støtte til frivillige organisationer, der iværksætter beskyttet beskæftigelse, kan opnås på betingelse af, at virksomheden:

- a. frembyder hensigtsmæssige muligheder for beskæftigelse af svært handicappede under tilpassede former,
- b. anvender eventuelt overskud efter virksomhedens formål (forbud mod udbetaling af overskud til parthavere),
- c. har tilstrækkelige midler til at dække enhver ikke tilskudsberettigende udgift,
- d. har regler om en effektiv ledelse,
- e. byder tilfredsstillende lønninger og almindelige arbejdsbetingelser,
- f. frembringer produkter af økonomisk værdi, der må antages at dække et almindeligt behov, og
- g. i øvrigt skønnes kvalificeret til at oppebære offentligt tilskud.

Støtten kan ydes i form af

1. betaling for træning i en nærmere fastsat periode,
2. et årligt tilskud til dækning af driftsunderskud,
3. etableringshjælp til oprettelse eller udvidelse af virksomheder.

Driftstilskuddet kan ydes for enhver godkendt erhvervshæmmede, beskæftiget i det år, for hvilket tilskud søges. Tilskuddet andrager normalt 75 pct. af driftsunderskuddet i vedkommende finansår, dog ikke ud over 150 £ pr. person. Tilskuddet udbetales normalt efter fremsendelse af revideret regnskab, men der kan udbetales kvartalsvise forskud. Underskuddet beregnes under hensyntagen til renter af lån, afskrivning og renter af investeringer, alt efter ministeriets nærmere bestemmelse, men ikke af frivillige kontingenter eller bidrag fra andre private kilder. Det forlanges normalt, at midler, der ikke nødvendigvis må være likvide, anbringes i obligationer.

Etableringshjælp kan ydes som rentefrit,

i almindelighed pantesikret lån, dog aldrig ud over 75 pct. af den nødvendige kapital. Efter fem års forløb eftergives lånet normalt, forudsat at tilskudsbetingelserne stadig er opfyldt og der beskæftiges det forudsatte antal erhvervshæmmede. — Lån ydes ikke, hvis virksomheden til samme formål har fået støtte af andre statsmidler.

Virksomhederne er undergivet tilsyn af ministeriet.

Holland.

Det er karakteristisk for den hollandske ordning, at optræning og beskyttet beskæftigelse rummes inden for de samme virksomheder.

Størstedelen af foranstaltninger for beskyttet beskæftigelse i Nederlandene blev sat i gang, efter at den hollandske socialminister i 1949 havde udsendt en skrivelse til kommunerne med titlen: Reglement for kommunal social beskæftigelse af legemligt arbejdende (Gemeentelijke Sociale Werkvoorzieningsregeling voor Handarbeiders, i almindelighed betegnet: G.S.W.). Heri opfordrede ministeren kommunerne til at skaffe erhvervshæmmede personer beskæftigelse ved hjælp af særlige beskæftigelsesforanstaltninger, hvor arbejdet blev afpasset efter disse arbejderes legemlige og åndelige anlæg for derved at opretholde, forøge eller genskabe deres arbejdsevne med det mål for øje at få dem ud i beskæftigelse på det frie arbejdsmarked, hvor dette var muligt.

De ledende principper i denne beskyttede beskæftigelse er, at der skal udføres et produktivt arbejde, som også ville kunne udføres og lønnes på det frie arbejdsmarked.

Gennemførelsen af disse foranstaltninger er sket ved frivillig medvirken fra kommunerne; og der er nu over 500 kommuner, som deltager i arbejdet. I disse kommuner er der nedsat særlige udvalg, som omfatter i det mindste 3 repræsentanter for offentlige myndigheder (en repræsentant for kommunen, en rådgivende repræsentant og en repræsentant for arbejdsanvisningen) og en repræsentant for hver af de 3 slags fagforeninger (protestantiske, katolske og socialistiske). Disse udvalg skal give tilslutning til, at kommunen iværksætter G.S.W.-foranstaltninger, og de er rådgivende ved